

muntreste Grundlovsfortolkning, jeg nogen Sinde har hørt“. Det er altsaa den Karakteristik, som C. Hage, den højtærede Konseilspræsidents mangeaarige Kollega, som Partifører og som Minister giver af den Grundlovsfortolkning, som den højtærede Konseilspræsident i dette Øjeblik fremsætter. Det ærede Medlem, som sidder her ved Siden af mig, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) omtalte ogsaa Bojsens Grundlovsfortolkning og stemplede den som ganske umulig. Sp. 781—82 siger det ærede Medlem for Esbjerg: „Der er imidlertid stridt om, hvorvidt Ordet „omtrent“ skulde referere sig til Forholdstallet 1:16,000, eller om det skulde referere sig til Ligestorheden af Valgkredsene. Det forekommer mig indlysende, at Ordet „omtrent“ maa referere sig til begge Dele“.

Den nuværende Trafikministers bekendte og ansete Fader, Folketingets mangeaarige Formand og en Mand, som særlig har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, gaar netop ind paa det Forhold, som den højtærede Konseilspræsident nys fremdrog, den Forandring, som skete fra Bestemmelserne om Valgene til den grundlovgivende Rigsforsamling og til den senere Rigsdag, og hævdede, at det kun var en formel Forandring, ingen Realitetsforandring. Han gaar nærmere ind derpaa og paaviser Grundene til, at man gik til denne formelle Forandring for netop i Fremtiden at kunne tage Hensyn til vort Lands specielle geografiske Forhold, Øer, Halvøer og deslige, men han hævdede, at det kun maa være undtagelsesvis, et saadant Hensyn tages. Derpaa siger han (Sp. 628): „Det er i øvrigt klart af den grundlovgivende Forsamlings Forhandlinger, ligesom det ligger i selve den almindelige Valgrets Natur, at man da gik ud fra, at i Almindelighed skulde enhver Mand have lige politisk Ret, hvad enten det var i By eller paa Land, kun at man, hvor der var ganske særlige Forhold, kunde gøre Undtagelser derfra.“

Se, det er altsaa Høgsbros Grundlovsstandpunkt, og det er C. Hages Grundlovsstandpunkt, og derfor forbavser den højtærede Ministers Udtalelse mig, men det falder jo for øvrigt godt i Traad med hele den Udvikling, vor højtærede Konseilspræsident har været i i de sidste Aar, at han falder tilbage paa en gammel moderat Grundlovsopfattelse, der Gang paa Gang er bleven fordømt af hans egne Partifæller. Jeg antager hermed tilstrækkeligt at have afvist denne af C. Hage som „munter“ betegnede Grundlovsopfattelse.

Den højtærede Konseilspræsident vilde lige saa lidt i Dag (som i Foraaret svare mig paa mit Spørgsmaal om Landstingets Opløsning. Han mente stadig, at det ligger ikke for, det vil blive afgjort en Gang, naar Tiden er moden. Det var, som om den Tid var saa overmaade fjern, den ærede Konseilspræsident brugte Ordet: en Gang i Fremtiden, men den er jo overordentlig nær, hvis der ellers er Alvor i det Forslag, den ærede Konseilspræsident her har forelagt. Hvis han tror paa dets Fremme, saa skal det fremmes i Løbet af nogle Maaneder, og den ærede Konseilspræsident erklærede i Foraaret, at netop nu var Tidspunktet inde, fordi vi faa Folketælling i Februar, og fordi vi til næste Aar skulle have Folketingsvalg og Halvdelen af Landstinget skal fornyes. Altsaa, nu skal det gennemføres, bliver denne Grundlovsforandring ikke gennemført i Vinter, vil der maaske gaa mange Aar, det er i hvert Fald Konseilspræsidentens Opfattelse, men saa er Spørgsmaalet om Landstingets Opløsning ikke en fjern Mulighed, der en Gang skal afgøres, men en politisk Aktualitet, en nødvendig Konsekvens i Løbet af nogle faa Maaneder af det Forslag, Konseilspræsidenten har forelagt. Men der er det berettiget, at Vælgerne og Repræsentanterne spørge Regeringen: hvad bliver det næste Skridt heretter, som maa indtræffe i Løbet af to—tre—fire—fem Maaneder eller tre Fjerdingsaar, blandt andet for at vi kunne vide, hvorledes vi sidde i det, hvilken Alvor og Kraft der er i Regeringens Forslag. Jeg tror, at jeg er i min Ret ved at spørge derom, og jeg tror, at Vælgerne blive mere og mere betænkelige ved, at et Venstreministerium og dets Chef ikke ville fremsætte sine Anskuelser i dette Spørgsmaal, som har været debatteret her i Landet i 30—40 Aar, og hvortil allerede J. A. Hansen tog sit Standpunkt, hvad ogsaa flere af Ministrene have gjort. Jeg tror, at Vælgerne blive mere og mere betænkelige ved, at Konseilspræsidenten vil holde det svævende, nu Afgørelsen er saa nær, forudsat at Forslaget gaar igennem. Men, hvis den ærede Konseilspræsident har en Tvivl om, at Forslaget gaar igennem, saa kan det være, at han anser det for taktisk klogt ikke at udtale sig derom og lade Venstre leve videre i nogle Aar uden at tage Standpunkt. Dette tyder imidlertid paa, at Regeringen tvivler om, at der kommer noget ud af Sagen.

Den ærede Konseilspræsident var enig med det ærede Medlem for Assens (Bernt-